

Op Weg

*Pinksteren
2026*

*Uitgave van de Doopsgezinde Gemeente Alkmaar
Jaargang 57 nummer 2*

Drijfkracht

Inhoud

Jaargang 57, nummer 2

Diensten	Pagina 2
De Geest krijgen	Pagina 3
Drijven; Bloemen en collecten; Wisseling van de wacht	Pagina 4
Evenwicht; Innerlijke tijd	Pagina 5
Brieven aan de toekomst	Pagina 6 / 7
Beeld- en Luisteruitzendingen; Van tien naar Elf woorden; Wie weet iets over deze vaas	Pagina 8
Dank; Mennonights; Van Paasfeest naar Bevrijdingsfeest; Overlijden Kees Knijnenberg	Pagina 9
Drijfkracht-Pinkstervuur-Toekomst; Gemeentevergadering; Aankomend licht	Pagina 10
Oecumenische dienst; Drijfkracht; Jij en ik	Pagina 11
Activiteiten; Colofon	Pagina 12

De diensten in mei, juni, juli en augustus 2026 in de Doopsgezinde Kerk aan de Koningsweg 12 te Alkmaar .

Collectedoelen:

10 mei 2026, 10.00 uur, (Beeld- en Luisterdienst)
Ds. Louise Pondman – de Wilde

Tent of Nations
NL75TRIO0391082221

14 mei 2026, Geen dienst, Hemelvaartsdag

17 mei 2026, 10.00 uur, (Luisterdienst)
Br. Yke Aalders

Tent of Nations
NL75TRIO0391082221

24 mei 2026, 10.00 uur, (Beeld- en Luisterdienst)
Ds. Louise Pondman – de Wilde, Pinksteren

Doopsgezinde Geloofsopbouw
NL19ABNA0243493886

31 mei 2026, 10.30 uur, ARK dienst in de Blijde Mare
Ds. Louise Pondman – de Wilde en Zr. Andrea Wieffering

7 juni 2026, Geen dienst

14 juni 2026, 10.00 uur, (Beeld- en Luisterdienst)
Br. Menno Hofman

Doopsgezinde Geloofsopbouw
NL19ABNA0243493886

21 juni 2026, 10.00 uur (Luisterdienst)
Ds. Ineke Reinhold - Scheuerman

Vrijplaatsenfonds Dopersduin
NL89RABO0358500850

28 juni 2026, 10.00 uur, (Beeld- en Luisterdienst)
Ds. Ellen van Houten

Vrijplaatsenfonds Dopersduin
NL89RABO0358500850

5 juli 2026, Geen dienst

12 juli 2026, 10.00 uur, (Luisterdienst)
Br. Thijs van Hoogstraten

Hospice Alkmaar
NL333INGB0004297690

19 juli 2026, 10.00 uur (Beeld- en Luisterdienst)
Ds. Louise Pondman – de Wilde

Hospice Alkmaar
NL333INGB0004297690

26 juli 2026, 10.00 uur, (Luisterdienst)
Ds. Louise Pondman – de Wilde

Doopsgezind Wereldwerk
NL27TRIO0786880333

2 augustus 2026, Geen dienst

9 augustus 2026, 10.00 uur, (Beeld- en Luisterdienst)
Zr. Joke Bakker

Doopsgezind Wereldwerk
NL27TRIO0786880333

16 augustus 2026, 10.00 uur, (Luisterdienst)
Ds. Louise Pondman – de Wilde

Peacemakerteams Nederland
NL11TRIO0379277115

23 augustus 2026, Geen dienst

De Geest krijgen

Wat bezielt die mensen? Dat vraag je je wel eens af wanneer er weer eens een nieuwsbericht voorbij komt over geweld of vandalisme. Wat bezielt je om fysiek of verbaal geweld te gebruiken? Wat bezielt je om een compleet treinstation in puin te slaan? Wat bezielt je om de straat op te gaan om te demonstreren tegen de komst van een asielzoekerscentrum en daarbij ook nog eens dreigende taal uit te slaan of vernielingen aan te richten, terwijl je zelf een dak boven je hoofd hebt en in ons land van alle voorzieningen gebruik kunt maken om een goed leven te leiden? Het zijn van die berichten waar je met je verstand niet bij kunt en die je soms zo moedeloos maken.

Toch denk ik ook vaak ‘wat bezielt die mensen?’ bij ander opvallend nieuws. Dat zijn van die momenten dat er ineens iemand zijn mond open doet om onrecht aan de kaak te stellen. Dat zijn van die momenten dat mensen een rode lijn trekken en de straat opgaan om ergens voor te demonstreren, niet voor zichzelf, maar voor anderen, omdat ze het onrecht dat die mensen wordt aangedaan niet langer kunnen aanzien, of omdat ze inzien dat het vernietigen van die kleine postzegel natuur wel eens net de druppel kan zijn om onherstelbare schade aan te richten waar we uiteindelijk allemaal zelf ook last van zullen gaan krijgen.

Ik denk het helemaal bij berichten dat mensen de straat opgaan met gevaar voor eigen leven. Wat moet je drijven wanneer je in een land als Iran of Afghanistan de straat opgaat of je in te zetten voor rechten voor vrouwen en meisjes terwijl je weet dat je een grote kans loopt om doodgeschoten te worden? Bestaat er een moment dat jouw drijfveren om op te roepen tot verandering groter zijn dan je angst om te sterven?

Wat al die mensen gemeen hebben is dat ze worden gedreven door een droom, een visioen, door iets waar ze met volle overtuiging in geloven en dat groter is dan zichzelf. En zo’n droom heeft een enorme drijfkracht. Zo’n droom zet mensen in beweging en werkt blijkbaar ook aanstekelijk. Het is ook makkelijker om ergens bij aan te sluiten dan om zelf de eerste stap te moeten doen.

Wanneer jij de eerste bent die zijn hoofd boven het maaiveld uitsteekt dan ben je ook de eerste die de klappen zal krijgen, want mensen die tegen de stroom in proberen te roeien worden vaak of voor gek versleten, of als een bedreiging gezien voor mensen die menen de macht in handen te hebben. Met een beetje pech verstomt dan dat tegengeluid of die oproep tot verandering direct weer.

Toch zijn het vaak individuen of kleine groepjes die als klokkenluiders aan de bel trekken en zich inzetten om onrecht aan het licht te brengen, of om hun visioen van een mooiere, betere en eerlijkere wereld voor het voetlicht te brengen. Misschien moet de tijd er ook rijp voor zijn.

Dan geeft er iemand woorden aan een zaak waar heel veel mensen zich al zorgen over maakten of boos over waren. Die ene stem verwoordt dan wat veel mensen dachten of voelden, maar waarbij ze dachten dat ze de enige waren. Weten dat je niet de enige bent bevestigt je in je overtuiging en geeft een gevoel van saamhorigheid en kracht.

Dan kan die ene stem net het zetje zijn die nodig was om iets in beweging te brengen. Dan blijkt de kracht van het totaal vele malen groter te zijn dan de som van de delen. Eén stem valt niet op, maar honderdduizend maal één

stem valt wel op. Dan klinkt de boodschap ineens van alle kanten.

Het zijn wat gedachten die door mijn hoofd gaan als ik aan Pinksteren denk. Hoe kon het dat er op die bewuste Pinksterdag in Jeruzalem een beweging ontstond waarbij zich op de eerste dag al drieduizend mensen aansloten, terwijl het begon met slechts elf leerlingen van Jezus, met Petrus als hun woordvoerder? Hoe kon het dat er op die ene dag een religieuze beweging ontstond die tot op de dag van vandaag bestaat en nog steeds de grootste religieuze stroming ter wereld is? Hoe diep moet je geraakt zijn door een visioen dat je dat voor elkaar krijgt? Welke enorme Geestkracht is daar aan het werk dat ook wij daar nog steeds door gedreven worden?

Terwijl ik dit schrijf speelt er een lied door mijn hoofd, lied 918 uit het liedboek, ‘Stem die de stenen breekt’ (zie kader).

Stem die de stenen breekt

1. Stem die de stenen breekt,
tjding in duistere nacht,
stem die in stilte spreekt:
Ik ben nabij, wees niet bang.
2. Sprak al voor nacht en dag
Voordat ik woorden sprak
Stem die de schepping draagt:
Ik ben nabij, wees niet bang
3. Rondom mij in verdriet
Dichtbij waar ik ook ben
Angst ondermijnt mij niet:
Ik ben het – dat is jouw stem
4. Mocht ik de leegte zien
dan delen wij ook die
Ik zie en hoor je niet
en ben niet bang: Jij bent hier.

Een prachtig lied vind ik het en ik ben blij dat Andries Govaart de tekst van Anders Frostenson voor ons vanuit het Zweeds in het Nederlands heeft vertaald. Er is een stem die ons nabij is en die niet allen ons draagt, maar heel de schepping. Een stem staat nooit op zichzelf, die komt altijd ergens vandaan. De stem waar dit lied over zingt komt van God.

Bij die stem hoort een drijfkracht die ons overstijgt en die wij ervaren als inspiratie van de Heilige Geest. Anderen zullen er misschien andere woorden aan geven, maar ik geloof dat mensen die ondanks alle risico's hun mond open durven doen om woorden te geven aan waar zij van dromen, waar zij in geloven en waarover ze niet langer kunnen en willen zwijgen, dat al die mensen gedreven worden door een grotere kracht dan zij zelf.

Voor mij heeft Pinksteren met die ons overstijgende drijfkracht te maken. Door die eerste gemeente die er in Jeruzalem ontstond na de toespraak van Petrus en nadat alle mensen de leerlingen in hun eigen taal hadden hoorden spreken, waar ze ook vandaan kwamen, en zo geïnspireerd werden dat ze zich bij hen aansloten, noemen ze Pinksteren ook wel de verjaardag van de kerk.

Kerk dan niet als een gebouw en ook niet als één bepaalde stroming binnen het christendom, maar als een levende gemeenschap van geïnspireerde mensen, die in een wereld die onvolmaakt en onaf is samen een droom, een visioen hebben, van een wereld die gaaf is, die tof is, waar gerechtigheid en vrede de norm zijn.

Een wereldwijde gemeenschap van mensen die geloven er op te mogen vertrouwen dat ze zich gedragen mogen weten door de Geest en die zich door die zelfde Geest laten inspireren om hun stem te laten horen tégen onrecht en geweld en vóór gerechtigheid en vrede voor alle mensen en voor heel de schepping.

Wat een voorrecht om onszelf ook door die Geest gedragen en gedreven te mogen weten.

Louise Pondman

Drijven

Als er iemand kan drijven, dan ben ik dat wel. Toch een persoonlijk documentje voor deze editie van het lijfblad van de Dopers in Alkmaar.

MS en dat al 43 jaar. Aanvankelijk de schok voor het onbekende. Gelukkig kwam mijn dochter direct daarna en zij leerde mij zoveel over drijven. Door haar kwam mijn kracht.

Toen zij afzwoom voor haar eerste diploma kon ik daar niet bij zijn. Zij vertelde mij: "Mam hou op met huilen, die andere moeders zijn heel vaak saggerijng en jij bijna nooit!"

Tijdens haar lagere schoolcarrière haalde en bracht ik haar vaak met mijn scootmobiel. Op een dag vroeg ze mij serieus waarom anderen niet zo'n handig vervoermiddel hadden. Alle boodschappen konden mee en zij hoefde niet te lopen.

Zo zijn er legio voorbeelden van haar wijsheden. Die gaf ze ook nog door aan haar dochters. (De oudste is al weer 18).

Jolanda Liefting

Bloemen en collecten

Datum	Naam	eigen	extra
15-02	Br. N. van de Ende	21,00	50,00
22-02	Zr. N. van Laere	30,00	32,00
08-03	Zr. K. van Leersum	37,60	76,80
15-03	Dhr. C. Blokker		
22-03	Zr. A. van Menen	19,45	18,40
29-03	Zr. H. Koornneef	20,75	31,25
05-04	Ds. L. Pondman	56,50	81,50
12-04	Fam. P. Bras	18,70	31,00
19-04	Mw. H. Wiebenga	58,15	35,50
29-04	Fam. D. Blokker	30,30	21,00

Wisseling van de wacht bij de redactie

Andrea Wieffering en Marlot Rappard lieten ons kort na elkaar weten dat zij hun taak bij de redactie van 'Op Weg' helaas moesten neerleggen in verband met andere werkzaamheden. We zullen hun creatieve inbreng bij onze redactievergaderingen gaan missen.

Marlot zal in ieder geval de stukjes namens de kerkenraad blijven schrijven en ze hebben beiden beloofd om zo nu en dan nog een artikel voor Op Weg te zullen schrijven. Daar zijn we heel blij mee. Andrea en Marlot, namens de redactie heel hartelijk dank voor jullie bijdragen van de afgelopen jaren.

Op onze oproep voor versteking van ons team reageerde Jolanda Liefting. Zij was eigenlijk wel aan een positieve nieuwe uitdaging toe, zei ze, en deze oproep kwam voor haar precies op het goede moment. De zevenzestigjarige Jolanda brengt haar ervaring in als corrector bij Elseviers Weekblad en haar werk bij een reclamebureau. 'Wel van bijna vijftig jaar geleden hoor', relativeerde ze die ervaring zelf.

Bij onze redactievergadering voor dit nummer van 'Op Weg', waarbij we brainstormden over het thema moest ze ineens denken aan vroeger, hoe er werd gebrainstormd voor een nieuwe reclamecampagne. Dat gebeurde in Amsterdam op de vrijdagmiddag bij een stevige borrel en 'Joods zuur', dat ergens bij een speciale winkel werd gehaald. Vooral de gele, zoetzure Amsterdamse uien vond ze lekker.

Verder neemt Jolanda haar ervaring mee vanuit 'gehandicaptenland' zoals ze het zelf noemt. Dat geeft haar een geheel eigen perspectief op de wereld. We heten Jolanda van harte welkom in onze redactie.

Namens de redactie,

Louise Pondman

Evenwicht

Drijfkracht- dat thema hebben wij met de redactie gekozen voor het pinksternummer van Op Weg. Kort maar krachtig en tegelijk rijk aan mogelijke invalshoeken. Ik denk dat het zo krachtig is juist door die rijkdom aan mogelijkheden. Je zou met één zin kunnen volstaan: Pinksteren is drijfkracht. Punt. Want alles wat je daarna schrijft ontkracht het begrip door de kant die je kiest. Het worden fragmenten die van de heelheid lijken af te drijven. Maar ja, het leven stroomt.

Niets is blijvend in de fysieke wereld waarin we leven. Je groeit op, wordt ouder en sterft vroeg of laat. Daartussen speelt het leven zich af in een gestage stroom van voortdurende verandering. Daartussen beweegt ook het begrip drijfkracht – nee, het is die beweging.

Drijfkracht beweegt tussen doen en laten, tussen beweging en rust, tussen strijd en overgave. Het doet me denken aan het Bijbelboek Prediker:

Voor alles wat gebeurt is er een uur, een tijd voor alles wat er is onder de hemel. Er is een tijd om te baren en een tijd om te sterven, een tijd om te planten en een tijd om te rooien. Een tijd om te lachen en om te huilen, te rouwen en om te dansen..... Ontvlammen en verkillen, omhelzen en afweren, zoeken en verliezen.

Kortom alle denkbare tegenstellingen die zich in het leven voor doen. Het één houdt het ander in evenwicht. Drijfkracht is, zonder al die verhalen, dit evenwicht.

Toen mijn dochter zwemles kreeg, werd het tijd om op een bepaald moment zonder kurken of zwembandjes het bad over te zwemmen. Ik keek naar haar verrichtingen. Toen ze halverwege het bad was en de veilige kant ver van haar verwijderd was, zag ik de opkomende paniek in haar ogen. Ze was bang om te verdrinken. Toen gebeurden er twee dingen: ze zwom of haar leven ervan afhing en ze begon te ervaren dat het water haar in zekere zin droeg. Twee kanten van de drijfkracht, zowel de actieve- als de passieve kracht.

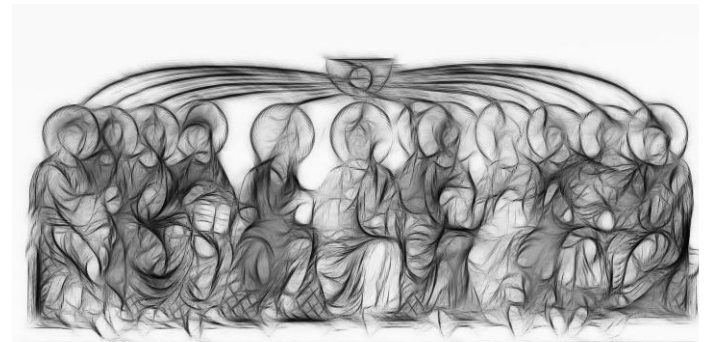
Dat zou een blijvende levensles voor haar, maar ook voor ons allemaal, kunnen zijn. Het besef dat bij alles wat we doen er een kracht is die ons draagt. Je kunt het God noemen, de Bron of het Universum. Als je daarop durft te vertrouwen, ook als het water je aan de lippen staat, is dat een kracht die jouw eigen inspanning overstijgt. Daarin is het wel zaak om je gezond verstand te blijven gebruiken. Je hebt als mens je verantwoordelijkheid te nemen. Een adelaar zal zijn jong niet te vroeg uit het nest gooien om, net als mijn dochter, te ervaren dat het op eigen vleugels kan vliegen. Dat zou het jong de dood in jagen. Als de tijd rijp is kan dat wel. Vooral ook omdat de ouder het jong op kan vangen door, als een vangnet, onder hem te blijven vliegen. Wat heeft dit alles met Pinksteren te maken? Ik denk heel veel.

Pinksteren is het feest waarop de dragende kracht voelbaar werd (en wordt). De leerlingen van Jezus durfden het aan om naar buiten te treden. Zij hielden een vurig pleidooi voor de boodschap van Jezus en wat hij voor hen heeft betekend. Wat hij voor de wereld kan betekenen; ook voor ons. Het effect was overweldigend. Velen lieten zich dopen en zo ontstond de eerste groep dopelingen die zich christenen noemden. Dat zal een bijzondere ervaring zijn geweest.

Maar dan stroomt het leven weer verder. Dan zal ieder mens weer op de proef gesteld worden door dat wat het leven aan ervaringen laat leren. Als je in staat bent om je daar in elk moment te herinneren dat je gedragen wordt, leef je lichter dan als je het idee hebt totaal op jezelf terug geworpen te zijn.

Ieder mens staat elk moment voor die keuze. Geloof helpt je daarin. Ik wens ons allen dat geloof toe.

Joke Bakker

Innerlijke tijd

Mezelf verkennen,
de vervreemding voorbij.
Oude gedachten opdelven,
aan sprookjes gelijk.

De tijd is over de huid gegaan,
doch niets vermoedend
achter verweerde bast
hebben herinneringen zich
diep van binnen gehecht.
Sommigen zelfs gekerfd
in de kern van mijn zijn,
behorend tot de innerlijke tijd.
Alleen de ogen spreken ervan.

Michiel de Jong
10 januari 2010

Alkmaar, 2 april 2026.

“Brief aan de toekomst”.

Lieve jij,

Door onze predikante van de Doopsgezinde Gemeente Alkmaar zijn wij uitgedaagd om een brief te schrijven gericht aan: “de toekomstige generatie(s)”.

Voor mij gaat het dan om essentiële zaken; wat ik graag zou willen doorgeven, waarvan ik denk dat het belangrijk is.

Dat vraagt wel tijd om over na te denken.

Maar gelukkig kwam ik in onze scheurkalender een tekst tegen die voor mij die essentie raakt. Daar stond o.a. Grenze-loze Liefde, waardoor mensen voor elkaar volop mens kun-nen zijn, mensen met een warm hart!

Daar hoop ik zo op! Dat er steeds meer mensen beseffen dat leven vanuit de bron die Liefde is, het leven voor ieder-een waardevol maakt.

Los van de beperking van (godsdienstige) tradities, maar volop in vrijheid vanuit de Liefde leven; met respect voor el-kaar en voor de aarde waarop wij leven.

Of zoals mijn oma schreef in 1959:

Waar Liefde woont
in huis en harten
daar is het leven
altijd schoon
en heeft ondanks zorg of smarten
toch Liefde steeds de boventoon!

Vanuit mijn geloof bekeken denk ik dat dát de es-sentie is van de boodschap die Jezus ons probeerde te leren: Heb je medemens lief als jezelf; heb elkaar lief!!

Edith de Vries-Goezinne

Lid van de Doopsgezinde Gemeente Alkmaar

Geboren op 26 juli 1951

Alkmaar, 30 april 2026.

Brief aan de toekomst.

Op het moment dat ik mijn gedachten aan het papier toe-vertrouw bevinden we ons in Nederland in een in politiek opzicht roerige periode. Er komen weer eens, na de val van een kabinet, Tweede Kamer verkiezingen aan. Lijsttrekkers vallen over elkaar heen met de meest uiteenlopende onder-werpen.

Helaas worden de (onoplosbare?) problemen in ons land vaak toegeschreven aan hen die op de vlucht voor vervolging of armoede in eigen land een veilig heenkomen zoeken in ons land. We proberen steeds hogere muren op te trekken om fort Europa om deze “Gelukszoekers” zo ver mogelijk buiten te sluiten. Waarom zijn we met onze rijkdom niet in staat om deze mensen te helpen aan een menswaardig bestaan?

Op wereldniveau worden we geconfronteerd met gewa-pende conflicten. Onze wereldleiders kennen blijkbaar alleen maar de taal van afschrikking en vergelding.

Onlangs zagen we een beurs waar onze generaals hun vingers konden aflikken bij het vele militaire “speelgoed” dat hier aangeboden werd.

Ik herinner me nog eens toneelstuk waarin een wapen-handelaar heen en weer wandelde tussen de strijdende par-tijen met aanbiedingen, waarmee het aan de ene partij gele-verde wapentuig door de andere partij kon worden bestreden en omgekeerd.

Een oneindige wedloop, waarin wij nu met de nieuwe NAVO norm ook in terecht gekomen zijn.

Mijn hoop is dat het geschetste doemscenario geen wer-kelijkheid is geworden. Onze huidige welvaart is immers ge-stoeld op de invloeden die migranten in voorgaande eeuwen op onze samenleving hebben uitgeoefend.

Verder hoop ik dat onze wereldleiders terug komen op hun stoere mannetjes gedrag en in staat zijn om elkaar beter te verstaan en begrijpen.

Jan Bart

Alkmaar, 9 februari 2026.

Brieven aan de toekomst.

Waar geloof ik in?

Dit is voor mij niet de meest simpele vraag om te beant-woorden.

Wel heb ik, ondanks alle ontwikkelingen in de wereld om ons heen, vertrouwen in de mens. Ik ervaar aandacht voor ons van de medemens in de minder makkelijke situatie waarin Ria en ik door de ziekte van Ria terecht zijn geko-men.

Ik kan geen fysieke God aanwijzen, maar er zweeft, denk ik, wel een geest om ons heen.

Een geest in de vorm van familie, vrienden, kennissen en toevallige ontmoetingen.

Hoe geef jij betekenis aan je leven?

Voor mij is betekenis aan je leven geven, dat je aandacht en steun geeft aan je omgeving. Omgeving betekent hier meer dan alleen de directe omgeving in de woonsituatie of binnen de Doopsgezinde Gemeente.

Met andere woorden; Probeer van betekenis voor je fami-lie, vrienden, kennissen en toevallige ontmoetingen te zijn in de wereld van vandaag.

Welke rol speelt de Doopsgezinde Gemeente hierin?

Binnen de Doopsgezinde Gemeente probeer ik mij in te zetten voor de meer praktische zaken, zoals het onderhoud van de gebouwen, deelnemen aan de financiële commissie, opmaak van ‘Op Weg’. Bovendien hebben we vrienden voor het leven binnen deze gemeente gemaakt.

Wat zou je willen doorgeven aan volgende generaties?

Ik hoop dat ik aan mijn kinderen en kleinkinderen heb kunnen meegeven dat het nastreven van aards bezit niet het hoogste doel van het leven is, maar wel echte aandacht voor allen die jouw steun en toeverlaat nodig hebben.

Jan Bart

Als er iets te leren valt van mijn leven dan is dat wel dat niets zeker is.

Zodra je dat kunt omarmen leef je een stuk gemakkelij-ker.

Heb 't goed en hou 't goed!

Jolanda Liefting

Heiloo, 25 februari 2026

Beste lezer,

U heeft een brief in handen, waarmee ik u iets wil vertellen over de Doopsgezinde Gemeente Alkmaar in 2026. Religie is in onze tijd niet meer zo vanzelfsprekend als in vroeger tijden. Tot het midden van de vorige eeuw speelde in ons land het geloof en de kerk een centrale rol in de maatschappij, al beleefden doopsgezinden hun geloof ook toen al vooral in hun eigen kleine kring.

Vanaf de jaren zestig van de vorige eeuw verbraken steeds meer mensen de band met het geloof dat zij van hun ouders hadden meegekregen. Bij religie denken veel mensen tegenwoordig vooral aan een strak keurslijf van ge- en verboden en moeten geloven in zaken die volgens hen niet bestaan, of die volgens hen zo niet kunnen zijn gebeurt en ze daarom afdoen als sprookjes of onzin.

Religie is verdreven vanuit de openbare ruimte naar de privé vertrekken van huizen, kerken, moskeeën en synagogen.

Toch zijn er ook vandaag nog steeds mensen die zich door hun geloof laten inspireren voor hoe ze in leven staan. Ik reken mijzelf tot één van hen. Religie heeft voor mij alles te maken met vertrouwen. Het vertrouwen dat er meer is tussen hemel en aarde dan wij kunnen waarnemen. Geloven heeft voor mij ook te maken met verbinden én met vrijheid. Aan het begin van de bijbel staat dat het niet goed is dat de mens alleen is. Mensen hebben mensen nodig om mee samen te leven, om voor elkaar te zorgen en om onze wereld leefbaar te houden.

Helaas blijken er ook mensen te zijn die hier anders over denken. Die denken niet in wij, maar in ik en wat voor henzelf het beste is. Anderen zoeken het zelf maar uit, denken ze. Er zijn ook landen die vooral in eigen volk eerst denken, en als die over de grens kijken dan denken ze vooral in meer voor zichzelf.

Ik geloof dat er een God is die het beste met de aarde en met ons voorheeft. Die oproept tot rechtvaardigheid en vrede. Een God die ook naar verbinding zocht en daarom de mens de ruimte van een vrije wil liet. Gedwongen liefde is immers geen liefde en geloof laat zich ook niet dwingen. Hij hoopte, Zij vertrouwde, dat wij als mensen die uitgestoken hand zouden aanpakken, om samen van deze wereld iets moois te maken. Een God die als een Vader, als een Moeder, waakt over ons en ons met leefregels de weg wijst naar een goed leven. Die ons inspireert en uitdaagt om ook voor anderen het goede te doen.

De bijbel staat vol prachtige geloofsverhalen, die misschien niet letterlijk zo gebeurd zijn, maar wel tot uiting brengen waar mensen in geloofden en hoe ze hoop en steun vonden als het leven tegen zat.

Verhalen die ons nog steeds kunnen inspireren, ook al moeten we ze naar onze tijd vertalen, want ze stammen uit een andere tijd en een andere cultuur dan de onze. De levensvragen waar ze over gaan zijn echter door de eeuwen heen hetzelfde gebleven. Op het moment dat ik u deze brief schrijf ben ik voorganger van de Doopsgezinde Gemeente Alkmaar.

Anderen noemen mijn functie ook wel dominee of herder en leraar. Mijn taak is om die verhalen uit de bijbel te verbinden met ons dagelijks leven en met de actualiteit van de wereld waarin wij leven, om de gemeenteleden te

onderwijzen in wat de bijbel ons te zeggen kan hebben, maar ook om hen pastoraal nabij te zijn bij lief en leed. Dat laatste is overigens niet alleen mijn taak, maar een taak voor alle leden van de gemeente.

We noemen elkaar broeders en zusters, waarmee we laten zien dat we elkaar meer nabij willen zijn dan toevallige kennissen. Vrienden en kennissen kan je kiezen, maar broers en zussen worden je gegeven. Daar kan en mag je niet zomaar aan voorbij gaan, ook niet als je elkaar niet zo goed ligt. Daarmee is onze gemeente een oefenplaats voor ons leven in de maatschappij, waarin we moeten omzien naar de kwetsbaren en de hulpbehoevenden. Voorgangers kwamen en gingen. Zij waren voorbijgangers, die voor kortere of langere tijd de gemeente dienden. De gemeenteleden bleven en vormden het hart en de continuïteit van de gemeente.

Samen willen wij ons ook inzetten voor rechtvaardigheid en vrede in de wereld. Dat valt nog niet mee. We zijn nog maar met weinigen en de gemiddelde leeftijd in de gemeente loopt inmiddels tegen de tachtig. Daarmee is onze draagkracht afgenomen. Wat wij kunnen bijdragen zijn vaak niet meer dan kruimeltjes en druppeltjes, maar we blijven er in geloven dat wat goed is uiteindelijk zal overwinnen op wat kwaad is en dat onze kleine steentjes in de vijver uit kunnen groeien tot grote kringen van recht en rechtvaardigheid. We proberen een goede gemeenschap te zijn te midden van een woelige wereld. We vragen ons wel eens af waarom God niet in onze wereld ingrijpt als we overweldigd raken door alle onrecht, geweld, verdriet en pijn die via de media tot ons komt. Tegelijk weten wij dat we het zelf zullen moeten doen. Als doopsgezinden rekenen we onszelf tot de zogenaamde vredeskerken. Daarom geloven we dat wij ons eigen steentje, hoe klein ook, bij moeten blijven dragen aan een wereld van rechtvaardigheid en vrede. Dat stelt ons ook wel eens voor dilemma's. Hoe reageer je immers op geweld zonder zelf geweld te gebruiken en tegelijk de kwetsbaren die lijden onder dat geweld te beschermen?

U heeft deze brief waarschijnlijk samen met andere brieven gevonden in ons kerkgebouw aan de Koningsweg in Alkmaar. Ons kerkgebouw is voor ons niet heilig, maar het is ons wel dierbaar. Het was eeuwenlang, al vanaf 1617, de plaats waar in Alkmaar doopsgezinden elkaar ontmoetten, elkaar inspireerden, samen tot God baden, zongen en in de bijbel lazen. Het is de plaats waar wij lief en leed met elkaar deelden. Daarom hopen wij erop dat dit gebouw met respect behandeld wordt en dat het een rol mag blijven spelen als plaats van bezinning en inspiratie voor de mensen die na ons komen. We maken ons wel eens zorgen over de toekomst, zowel over de toekomst van de wereld waarin wij leven, als over de toekomst van de gemeente. Tegelijk blijven we in gedachte houden dat het verhaal van God en mensen al duizenden jaren voortduurt, dus vertrouwen we erop dat het niet na ons zal stoppen, ook al weten wij niet hoe het verder zal gaan. Ik wens u en allen die u dierbaar zijn vrede en alle goeds,

*Louise Pondman-de Wilde
(Voorganger van de Doopsgezinde Gemeente Alkmaar)*

Beeld- en Luisteruitzendingen

Tijdens de coronapandemie zijn we gestart met het verzorgen van Beeld- en Luisteruitzendingen van diensten in ons kerkgebouw aan de Koningsweg in Alkmaar.

Tot nu toe hanteren we een schema van éénmaal per twee diensten een Beelduitzending en van elke dienst een Luisteruitzending.

De Beelduitzendingen worden verzorgd door Antoinette Hazevoet, Bert Siebeling en Jan Bart. De Geluidsuitzendingen worden verzorgd door Anneke Struijf, Hans de Jonge en Jan Woudstra.

Graag zouden wij willen weten in hoeverre deze activiteiten voorzien in de behoefte van de gebruikers.

Wat is de ervaring en zijn er verbeteringen nodig?

Jan Bart

Van tien naar elf woorden

Een eeuwen lange traditie
het bijzondere boek Bijbel
met z'n tienwoorden voor mensen
ter lering en doen voorgeschreven.

De tijd van nu met
wrevel en snelle ingrepen
vraagt om een elfde woord:

“gij zult waakzaam zijn”

van dag tot dag.

Michiel de Jong
7 april 2025

(Gebod - hier - Woord)

Wie weet iets over deze vaas

Tussen de vazen in de kerk stond één bijzondere vaas. Het is een smalle hoge vaas (6,5 cm in doorsnede en 22 cm hoog) met aan de bovenkant een paar in het glas geslepen lijnen, die aan twee kanten van de vaas door een motief worden onderbroken (zie foto).

Het motief bestaat uit zes ingeslepen cirkels, die samen een soort bloemmotief vormen (zie detailfoto). Marjolijn Bras meende zich te herinneren dat er ooit twee van deze vazen waren en dat deze met een soort beugel van donker metaal aan de knielbank konden worden bevestigd.

Zo'n voorwerp is materieel erfgoed waar we zuinig op moeten zijn. Het gaat echter pas spreken als we er ook een verhaal bij kunnen vertellen. Daarom deze oproep:

Wie kan ons helpen om meer over deze vaas te weten te komen?

Heeft iemand een herinnering aan deze vaas of vazen en weet bijvoorbeeld waar de beugel(s) zijn gebleven waarmee deze vaas aan de knielbank bevestigd kon worden?

Heeft er misschien iemand een foto van bijvoorbeeld zijn of haar doopdienst of trouwdienst waarop deze vazen zichtbaar zijn, zodat we kunnen zien hoe ze gebruikt werden?

Louise Pondman en Antoinette Hazevoet

Dank

Zondag 8 maart kreeg ik via Hilda de bloemen uit de kerk. Hartelijk dank daarvoor en voor de aandacht die we kregen voor onze familie in Dubai.

Klaartje van Leersum-den Hartog

Dank

Hartelijk dank voor het prachtige boeket dat zr Hilda Wouwenaar 22 maart jl. bij ons bezorgde. Ik was weer thuis na een kleine week ziekenhuisopname i.v.m. wondroos. Het herstel gaat de goede kant op.

Agnes van Menen – van Lienen

Mennonights

Vanaf januari 2025 nemen Jan en Anja Woudstra weer deel aan de avonden van de Mennonights. Iedere tweede donderdagavond van de maand zijn wij van harte welkom bij hen thuis. Wij hoeven dus niet meer op een drukke koopavond in Alkmaar te zijn voor de kerkenraadskamer.

Wij zijn blij met de uitbreiding van ons groepje dat nu uit 7 personen bestaat, inclusief onze predikant Louise Pondman-de Wilde.

Wij bespreken tijdens de avonden Bijbelteksten met elkaar en denken na over wat sommige thema's voor ons in het dagelijks leven betekenen. Louise verduidelijkt de teksten en neemt er soms een andere uitgave van de Bijbel bij om de tekst verder te vereenvoudigen.

Een ieder krijgt ruimschoots de tijd om te vertellen wat hem of haar bezighoudt of heeft beziggehouden. Wij beantwoorden met elkaar de vragen die na iedere tekst gesteld worden. Zo staan wij tevens stil bij wat echt belangrijk is voor iedereen.

Uitgaves van de GDB (= Gemeenschap voor Doopsgezind Broederschapswerk) dienen als leidraad voor gesprek. Na "Loslaten om te groeien Wat houd(t) je vast?" werken wij nu met "Een wereld van verschil".

De avonden zijn echt de moeite waard! Ik leer er iedere keer van en vind het leuk om de diverse verhalen en inzichten te horen. Het geeft een bepaalde mooie verdieping in je leven.

Ank van der Werf

Overlijden Kees Knijnenberg

Op vrijdag 24 april is Kees Knijnenberg overleden. De uitgaven van 'Op Weg', zoals we die nu kennen in de vorm van themanummers en nieuwsbrieven, is tot stand gekomen uit voorstellen van Kees.

We zijn hem dankbaar voor de vele jaren die hij heeft meegewerkt aan de opmaak van 'Op Weg'.

Jan Bart

Van Paasfeest naar Bevrijdingsfeest

Pasen is het feest van bezinning en van hoop dat het leven niet eindigt in lijden en dood, maar dat er steeds weer de mogelijkheid is om op te staan voor het leven.

Net als andere feesten is ook Pasen een feest vol symboliek. De paashaas bijvoorbeeld. Mijn dank nog voor de leuke paasattentie die nog steeds mooi staat te staan op mijn kast. Zonder het nestje met paaseitjes uiteraard, die allang opgesmikkeld zijn.

Begin mei vind ik eigenlijk een heel rare tijd. Blij en triest tegelijk, omdat we én de glorieuze dagen van de bevrijding én de velen die omkwamen in de oorlog herdenken. Een tijd ook waarin oude wonden weer opengereten worden, want het zijn moeilijke dagen voor mensen die in een concentratiekamp zaten en zij die moesten onderduiken.

Waar was u op Bevrijdingsdag 5 mei 1945? Misschien was u nog niet geboren of een peuter/kleuter. Ik was toen 9 jaar en herinner me nog fragmenten uit die oorlogstijd, zoals de gaarkeuken, bonkaarten. De strenge winter van 1944/45 lopende met mijn klasgenoten naar de meelfabriek aan de Zaan. Daar was het lekker warm en werd er onderwijs gegeven. Onze school was wegens de kou en gebrek aan brandstof gesloten. Op 5 mei feestende mensen op straat.

Zweeds witte brood, crackers werden gedropt, kwamen als het ware uit de hemel vallen. Pakketten met kleding naar Nederland gestuurd door Amerikaanse Doopsgezinde families. Wat was ik blij en trots op mijn oudroze jurkje afgezet met witte kantjes en een grijs geblokte plooirokje.

Ieder jaar is er het Bevrijdingsconcert op de Amstel in Amsterdam in het prachtige decor van de eeuwenoude grachtenpanden, fraai verlicht met honderden mensen aan de kant en in bootjes. Dit jaarlijkse evenement in de openlucht is een typisch Nederlandse gebeurtenis. Er wordt mooie klassieke muziek ten gehore gebracht en op het eind zingen we in het Engels: "we 'll meet again, don't know where, don't know when, but I know we 'll meet again in some sunny day." Het onsterfelijke lied met die meeslepende melodie beroemd gemaakt door Vera Lynn.

Ik verheug me erop het ook dit jaar weer te zien en te genieten. Op de televisie weliswaar. Gelukkig zijn er ook nog de leuke dingen om even de bende in de wereld, alle ellende in het Midden-Oosten op zo'n avond naar de achtergrond te kunnen schuiven. Het zijn "lichtpuntjes" om naar uit te kijken die het leven leefbaar maakt en zorgt ervoor dat we niet overweldigd raken door negativiteit.

Tini Visser

Gemeentevergadering 19 april 2026

Bij de gemeentevergadering waren 23 leden en vrienden aanwezig, en er waren 12 machtigingen. Esme de Goede en Richard Warmenhoven kwamen langs om zich voor te stellen. Zij doen momenteel werkzaamheden in de werkgroep om de Stichting Doopsgezind Erfgoed Alkmaar op te richten. Ze vertellen iets over zichzelf en wat ze aan het doen zijn voor de toekomstige Stichting.

De jaarverslagen worden kort besproken, met dank aan iedereen die hier (veel) werk in heeft gestoken. De financiën worden door Jo de Vries uitgelegd. We zijn nog steeds financieel gezond. De kascommissie heeft dit gecontroleerd en er wordt decharge verleend.

Er wordt uitgebreid gesproken over de toekomstplannen, niet alleen van de stichting voor het vastgoed maar ook over de toekomst van de Doopsgezinde Gemeente.

Het bestuur is regelmatig in gesprek met de diverse gemeenten in de Kop van Noord-Holland om te kijken wat er regionaal mogelijk is. Ook bespreken ze daar wat we willen behouden, wat echt Dopers is.

In de relatief nabije toekomst zullen er stappen genomen moeten worden die aan de ene kant pijnlijk kunnen zijn, maar ook weer hoop kunnen bieden voor een toekomst als Doopsgezinden in de regio.

Het stukje privacy kwam aan bod, en dan met name de foto's die aan de wand in de Mennozaal hangen. Wat vroeger gedachteloos gebeurde, wordt tegenwoordig toch kritischer bekeken. De vraag is of er mensen bezwaar hebben tegen hun foto aan de wand, ook als er vreemden aanwezig zijn in de Mennozaal. Op dit moment zijn er nog geen bezwaren, maar maak een melding bij Louise als je het niet prettig vindt, dan passen we dit zonder problemen aan.

De termijn van Ruben Tijmens in het bestuur is afgelopen. Hij mag worden herkozen voor een termijn van 2 jaar en daarna nog één keer voor een termijn van 2 jaar. Er zijn geen tegenstemmen of neutrale stemmen.

Niek van de Ende treedt af als lid van de kascommissie en wordt opgevolgd door Rineke de Jonge, Hilda Wouwenaar mag nog een jaar blijven. Reservelid is Anne de Jong.

We kijken terug op een prettige en informatieve vergadering en hopen iedereen weer gezond terug te zien op de volgende gemeentevergadering op zondag 8 november 2026

Esther in 't Veld

Drijfkracht – Pinkstervuur – Toekomst

Vorige week zondag 19 april was voor AZ, onze plaatselijke voetbalclub een spannende dag. Die avond moesten zij de Bekerfinale spelen.

Zij wonnen die finale overtuigend, met tot gevolg een enorme ontlasting van vreugde in onze stad. Vooraf had niemand gedacht dat de overwinning zo groot zou zijn. Maar door de slechte ervaring van vorig jaar waren de spelers extra gemotiveerd om dit keer wel de beker te winnen.

Je zou dit een vorm van “Drijfkracht” kunnen noemen. De sterke wil om een goede prestatie te leveren. Dit is één voorbeeld waarbij mensen zich inzetten om een bijzondere prestatie te leveren.

Als lid van een zangkoor heb je ook zo'n ervaring om door een goede voorbereiding, oefening en doorzettingsvermogen een geslaagd concert met het koor ten gehore te brengen.

Uit de Bijbel hebben wij kennis kunnen nemen dat bovenstaande ervaringen ook met Pinksteren plaatsvonden. De Heilige Geest die over groepen mensen kwam, wat de eerste Christelijke gemeente tot gevolg had.

Het zou mooi zijn als wij nu en in de toekomst iets van deze Heilige Geest over ons heen zouden krijgen. Voor het voortbestaan van onze en andere gemeenten wellicht van levensbelang.

Hans de Jonge

Aankomend licht

De schemering niet opgemerkt
het duister was er al.

Toen het mij overkwam
raakte ik verloren.

In die tijd ongeveer
vlak voor het dagen
heb ik licht onder
m'n huid gevoeld
- aankomend licht -

Ademde op
hervond mij
weer licht
in zicht.

*Michiel de Jong
29 januari 2007*

Oecumenische dienst Alkmaarse Raad van Kerken – zondag 31 mei 2026

Van harte nodigen wij u uit voor de jaarlijkse oecumenische dienst op de eerste zondag na Pinksteren, die dit jaar op zondag 31 mei gehouden wordt. De dienst zal in het teken van ontmoeten staan. Het is immers een mooi moment om leden van andere bij de ARK aangesloten kerken te ontmoeten en hopelijk ook een beetje beter te leren kennen. Elkaar werkelijk ontmoeten vraagt meer dan alleen een groet in het voorbijgaan. Er is moed voor nodig om je open te stellen voor de ander en oprecht naar zijn of haar verhaal te willen luisteren. Alleen zo kunnen we de ander werkelijk ontmoeten, zonder dat onze vooroordelen als stoorzenders tussen ons in staan. Hoe leggen we contact met vreemdelingen die ons pad kruizen, tijdens onze vakantie, of hier in onze eigen woonomgeving? Taal en cultuurverschillen vragen dan soms om de nodige creativiteit om elkaar te begrijpen. Het gaat om contact tussen mensen en het blijft mensenwerk. Tegelijk weten wij dat God er altijd bij betrokken is. Om met Emmanuel Levinas te spreken: in het gelaat van de ander ontmoeten wij de Ander.

De dienst wordt gehouden in de Immanuëlkerk, Kerkelijk Centrum De Blijde Mare, Kajakstraat 60 1826 DN Alkmaar en begint om 10.30 uur. De dienst zal worden geleid door Andrea Wieffering (missionair werker Leger des Heils) en Louise Pondman-de Wilde (voorganger Doopsgezinde Gemeente Alkmaar). Aan het voorbereiden van de dienst deden mee: Kees Olie (PKN – Alkmaar Noord), Ineke Bruning (Laatdiensten) en Petra Schreiber (Lutherse gemeente Alkmaar). De muzikale begeleiding van de dienst wordt verzorgd door: Anno Bos (orgel), Bianca Schrauwers (cornet).

Het Collectiedoel bij deze dienst is Stichting VluchtelingenWerk (<https://www.vluchtelingenwerk.nl/>). Mensen op de vlucht laten álles achter, op zoek naar veiligheid. Zij redden het niet alleen en zijn afhankelijk van wie ze ontmoeten op hun vlucht. VluchtelingenWerk ondersteunt vluchtelingen vanaf het moment dat ze worden opgevangen in Nederland, bij hun asielaanvraag en de procedure die er op volgt, totdat ze zelfstandig hun weg hebben gevonden. Ze helpen hen met taallessen, inburgering en gezinshereniging, totdat ze zover zijn dat ook zij hun talenten mogen inzetten en mee kunnen doen aan de samenleving. VluchtelingenWerk staat al ruim 45 jaar klaar voor vluchtelingen op iedere (nood)opvanglocatie. Mensen op de vlucht verdienen onze bescherming en steun en daar zijn ook financiële middelen voor nodig.

Namens de voorbereidingsgroep,

Louise Pondman-de Wilde

Drijfkracht

In letterlijke zin heeft drijfkracht de betekenis van iets in beweging zetten. In figuurlijke zin heeft het de betekenis van de motivatie en energie die iemand aanzet tot actie. Ook heeft drijfkracht de betekenis van een opdrijvende kracht, waardoor we bijvoorbeeld kunnen blijven drijven in het water.

In de voorplaat zijn deze krachten verbeeldt in het drijfwerk van een stoomlocomotief, het paalwerpen tijdens Highland Games, de moeder eend met de eenden pullen op 'sleeptouw' en een reddingsboei om je aan vast te klampen als je dreigt onder te gaan.

Tijdens de brainstorming van de redactie over het thema voor het Pinksternummer van 'Op Weg' zijn we op het thema Drijfkracht gekomen. Voor mij lag er toen de vraag hoe je dit thema in beelden kunt vatten.

Met enige fantasie zijn deze beelden ook van toepassing op onze Doopsgezinde Gemeente.

Het bestuur levert de stoom om de locomotief in beweging te zetten en te houden.

Vrijwilligers zetten zich in om de paal te kunnen werpen tijdens onze 'Highland Games'. Met al deze inspanningen blijft de gemeente drijven. En voor hen die, om wat voor reden dan ook, niet meer echt mee kunnen, vormen we een reddingsboei.

Dat het Pinksterfeest ons de drijfkracht mag geven om door te gaan.

Jan Bart

Jij en ik

Vanuit een leegte
een ademtocht voelen,
een stuwende kracht.
In een zinderende stilte
geraakt worden,
een Jij en een ik.
In ontmoetingen
elkaar nader komen.

Jij twitterend
al mijn zinnen:

Over water lopen
- 't onmogelijke gebeurt -
Water veranderen in wijn
- het leven, een feest -

Langs menig merkteken
samen op doortocht
Jij en ik

Michiel de Jong
10-07-2011

Predikant:

Ds. Louise Pondman-de Wilde, tel. 072-8887948
louise.pondman.de.wilde@gmail.com

Kerkenraad:

Voorzitter: Marlot Rappard, tel. 06-19879198
m.rappard@hotmail.com

Penningmeester: Ruben Tijmens

tel. 06-38927889, rjj.tijmens@outlook.com

Secretaris: Hermine Koornneef,

tel: 072-5818329, hj.koornneef@gmail.com

Lid: Vacant

Financiële administratie: J. de Vries,
tel. 072 - 5826303, edith.jo@kpnmail.nl
AMRO: NL06 ABNA 0523 3527 00 (DG Alkmaar)

Ledenadministratie: Esther in 't Veld,
tel. 06-41576520, eintveld@hotmail.com

Kopijadres: jan.en.ria.bart@hetnet.nl

Overzicht activiteiten mei, juni, juli en augustus 2026.

07-05	19.30	Mennonights	
12-05	14.00	Kring Bergen / Schoorl / Heerhugowaard	
13-05	09.30	Kerkenraad	Kerkenkamer
	09.30	Waardse Leeskring	
18-05	14.00	Commissie OG	Kerkenkamer
19-05	10.00	Ontmoetingskring	Mennozaal
27-05	19.30	ARK	Mennozaal
28-05	19.30	Mennonights	
09-06	14.00	Kring Bergen / Schoorl / Heerhugowaard	
10-06	09.30	Waardse Leeskring	
08-07	14.00 – 17.00	Open tuinen dag	
22-07	14.00	Redactie Op Weg	Kerkenkamer

Informatie bijeenkomsten kringen, zie hieronder de contactpersonen:

Kring Bergen – Schoorl – Heerhugowaard

informatie en opgave: Klaartje van Leersum, tel. 072 5812361, hartleers@planet.nl

Ontmoetingskring

informatie en opgave: Irene van de Pavert, tel. 06 15071283
irene1851@hotmail.com

Mennonights

informatie en opgave : Louise Pondman , tel 072 – 8887948,
louise.pondman.de.wilde@gmail.com

Waardse Leeskring

Contactpersoon: Hilda Wouwenaar, 072 5126036, wouwenaar1@live.nl

Regiobijeenkomst Dopersduin

informatie en opgave : Louise Pondman , tel 072 – 8887948,
louise.pondman.de.wilde@gmail.com

Inleverdatum copy voor Op Weg 28 september 2026.

e-mail: jan.en.ria.bart@hetnet.nl

Op Weg

Het Bureau van de Doopsgezinde Gemeente Alkmaar
Koningsweg 12, 1811 LM Alkmaar,
tel. 072-512 38 64,
e-mail: info@doopsgezind-alkmaar.nl

Het bureau is geopend op dinsdag en vrijdag van 9.30-12.00 uur voor:

- alle zaken betreffende de gemeente en het gemeenteleven;
- afspraken met de predikant;
- melden van ziekte en/of opname in het ziekenhuis.

Postadres: Koningsweg 14, 1811 LM, Alkmaar

Verhuur gebouwen:

Informatie via het bureau.

Bezoek ziekenhuizen:

Af te spreken via de Wijkcontactpersoon

Opmaak: Jan Bart

